11 Σεπτεμβρίου 2021

«Ο Άνθρωπος του Θεού» δεν είναι ακριβώς αυτό που παρουσιάζουν οι κριτικές

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Θέατρο, Κινηματογράφος, Ντοκυμανταίρ, TV και Διαδίκτυο

Γέμισε τα θερινά σινεμά και δίχασε το κοινό. Ενόχλησε και αγαπήθηκε.

Ο Άρης Σερβετάλης στον ρόλο-έκπληξη της καριέρας του και ο Άγιος Νεκτάριος…τάση στα social media.

Ποιος να το περίμενε ότι μια θρησκευτική ταινία θα τάραζε τόσο τα νερά. Η ορθόδοξη πίστη σε μια από τις πιο αφοσιωμένες της πατρίδες, την Ελλάδα, έχει τους πλέον αφοσιωμένους και τους πιο φανατικούς πολέμιους. Ταυτοχρόνως.

Πολλές από τις κριτικές παρασύρθηκαν από το πρίσμα της εναντίωσης στην θρησκευτικότητα. Και η ταινία, όμως, δεν έδωσε και πολλά πατήματα για όσους τάχθηκαν εξ αρχής εναντίον της.

Η χρήση της αγγλικής γλώσσας, με την ελληνική προφορά που την καθιστά κάπως…παράδοξη (ακόμα πιο), σε συνδυασμό με την αδυναμία της πλοκής να κρατήσει ουσιαστικά τον θεατή, οδήγησε σε μια σχετικά πλαδαρή ταινία, με πολύ συγκεκριμένες πηγές κινηματογραφικού ενδιαφέροντος.

Η σκηνοθέτιδα Γέλενα Πόποβιτς δεν φάνηκε να έχει σαφή καλλιτεχνικό στόχο. Δημιούργησε, εν τέλει, μια σινε-βιογραφία που, έτσι ή αλλιώς, θα κατόρθωνε να μιλήσει στις καρδιές των πιστών. Αλλά και η επιλογή του Αγίου Νεκταρίου ήταν σοφή εμπορικά. Η ιστορία του βίου αυτού του Αγίου, του πιο «φρέσκου» πριν τον Παϊσιο, συγκινεί μέχρι σήμερα.

Βίωσε την αδικία στο πετσί του, καταδιώχθηκε, διαφοροποιήθηκε από τους σύγχρονούς του κληρικούς και έζησε πολύ ταπεινά, με τα άκρως απαραίτητα, που και αυτά, δεν δίσταζε να μοιράζεται με όποιον είχε ανάγκη.

Η ταινία βλέπεται. Και βλέπεται και ευχάριστα.
Ο Άρης Σερβετάλης δίνει ρεσιτάλ ερμηνείας-διαφωνώ με όσους έγραψαν ότι έπαιξε χάλια και ότι, κάλλιστα, στην θέση του θα μπορούσε να σταθεί ένας φίκος. Αρκετές κριτικές στάθηκαν χυδαία: το εύκολο είναι να εντοπίζεις τα ελλείμματα και τις αδυναμίες.

Ο Χρήστός Λούλης απρόσμενα καλός στον ρόλο του κοσμικού «αντιπάλου» του Νεκτάριου. Η Καραμπέτη φώναξε. Πολύ. Η Τάνια Τρύπη ίσα που φάνηκε, όπως και η Τόνια Σωτηροπούλου. Άβολη στιγμή η σκηνή με τον μεθυσμένο Γιάννη Στάνκογλου.

Οι κακές κριτικές πέτυχαν να στείλουν κόσμο στα θερινά-κι αυτό κακό δεν είναι.

Η πρότασή μου για να δείτε το φιλμ δεν έχει να κάνει με το ότι «είναι καλό». Αλλά με το ότι είναι καλό να σχηματίσει δική του άποψη το κοινό προτού χαρίσει χιλιάδες likes και φατσάκια που χαχανίζουν σε κείμενα που καταθάβουν την ταινία.

Προσωπικά, ένιωσα κατάνυξη και κατόρθωσα να μη βαρεθώ. Μου άρεσε που είδα κάτι διαφορετικό, το οποίο με έκανε να σκεφτώ.

Ίσως αρέσει και σε εσάς. Άλλωστε, σιγά μη βλέπουμε μόνο αριστουργήματα όλοι εμείς οι «σκεπτικοί».

Πηγή: in.gr